

Bilag til bet. o. lovf. vedr. råstoffer.

Råstofforsyningsplanlægningen efter § 5, stk. 4, går derimod videre end til arealændelsen, idet den også ser på brugersiden og omhandler både sø- og landmaterialer samt importerede råstoffer. Indvindingsplanlægningen må bringes i overensstemmelse med den overordnede forsyningsplanlægning.

Den planlovgivning, som indeholder regler om offentliggørelse af planer, er først og fremmest lov om lands- og regionplanlægning og lov om kommuneplanlægning. Indvindingsplanerne vil indgå i disse planer og således blive offentliggjort efter de procedurer, som er fastsat i medfør af regionplanloven og kommuneplanloven på linje med andre sektorerens bidrag. Råstofflovsforslaget indeholder derfor ingen selvstændige bestemmelser om offentliggørelse af planerne og er på dette punkt på linje med f.eks. miljøbeskyttelseslovens bestemmelser om planlægning af placeringen af særlig forurenende virksomhed, jfr. miljøbeskyttelseslovens §§ 61 og 62.

Der vil med hjemmel i forslaget § 5, stk. 6, kunne fastsættes særlige regler om offentliggørelse af amtskommunernes forslag til indvindingsplaner efter § 5, stk. 2, ligesom der kan fastsættes andre procedureforskrifter. Eventuelle regler vil blive udarbejdet i samarbejde med bl.a. Amtsrådsforeningen, hovedstadsrådet, kommunernes landsforening og erhvervsorganisationerne.

Spørgsmål:

„Kan man give et eksempel på, hvordan regler om råstoffhusholdning kan tænkes udformet med hensyn til et givet råstof, og kan man beskrive proceduren for reglernes tilvejebringelse?“

Svar:

Regler om råstoffhusholdning kan som nævnt i besvarelsen af spørgsmål 18 (L 119) tænkes udarbejdet med forskellig detaljeringsgrad. Reglerne kan udformes efter det behov, der aktuelt opstår for deres anvendelse. På den ene side kan miljøministeren nøjes med at foreskrive, hvor store mængder af et råstof der må anvendes i henholdsvis bygge- og anlægssektoren, på den anden side kan han fastsætte regler om, at en bestemt slags grus ikke må anvendes til visse formål.

Blandt andet på grundlag af miljøministeriets hidtidige erfaringer med administrationen af råstofflovgivningen er nedenfor anført nogle eksempler, der belyser indholdet og karakteren af de regler, der vil kunne fastsættes i henhold til § 6.

I forbindelse med den påtænkte opfyldning i Køge Bugt til Køge Bugt Strandpark har fredningsstyrelsen foretaget en regulering af anvendelsen af indvundne sandmaterialer af hensyn til hovedstadsområdet forsyning med råstoffer. Reguleringen betyder, at sandforekomsterne i den sydlige del af bugten, der er særlig egnede til betonstøbning, ikke må anvendes til opfyldningen, hvor mindre kvalificerede materialer lige så godt kan anvendes. Ved indvinding af forekomster på søterritoriet kan en sådan regulering ske allerede i dag, idet forekomsterne er statseje. Ordningen er etableret efter forhandling med kystinspektoratet, DGU og brancheorganisationerne.

Fredningsstyrelsen har endvidere som nævnt i besvarelsen af spørgsmål 56 (L 119) efter den gældende råstofflov bestemt, at stenene i Grønsund, som for en stor dels vedkommende er sortflint, kun må optages til anvendelse i flintvirksomhederne A/S Daneflint og A/S Flexovit til anvendelse til bl.a. sandpapir og som kalcineret flint til vejmaterialer. Virksomheder, som tidligere anvendte Grønsund-ral til formål, hvor flinten ikke er nødvendig, er henvist til andre sugepladser på søterritoriet og kontinentalsoklen. Ordningen har været drøftet med kystinspektoratet og brancheorganisationerne.

Inden for vejsektoren ville en regel for et par år siden kunne have gået ud på, at det grusbeparende tværsnit — jfr. besvarelsen af spørgsmål 1 (L 119) — skulle anvendes ved alle fremtidige motorvejsbyggerier. En sådan regel ville kunne udstedes af ministeren for offentlige arbejder til opfyldelse af f.eks. en af miljøministeriet fastsat gruskvota til statens vejbyggerier. Fastsættelsen af en sådan regel ville bl.a. forudsætte forsøg udført af de enkelte motorvejskontorer og Statens Vejlaboratorium samt forhandlinger mellem de 2 ministerier.

I byggesektoren vil regler om materialeanvendelsen kunne gives i bygningsreglementet. Reglerne vil f.eks. kunne gå ud på, at visse materialer ikke må benyttes til be-